

angående maximering av gäldränteavdrag vid taxering av statens inkomster från viss förvärvsverksamhet.

Även om vi hyser förståelse för det angelägna i att detaljspörsmål på beskattningens område behandlas i ett sammanhang, är det dock uppenbart att 1950 års skattelagssakkunniga erhållit ett så omfattande arbetsprogram att en del av dessa problem icke kommer att kunna behandlas inom den närmaste framtiden. De sakkunniga har under de senaste åren haft en rad andra större utredningsuppdrag, vilka bedömts vara av mera brådskande natur. Det kan också befaras att liknande uppdrag lämnas de sakkunniga, så att lösningen av de åt de sakkunniga redan lämnade frågorna kommer att ytterligare uppskjutas.

Frågan om avdrag för studiekostnader och för periodiskt understöd, varom riksdagen 1952 begärde förslag från Kungl. Maj:t, bör enligt vår mening icke längre skjutas på framtiden. Den synes oss därför böra erhålla förmånsrätt inom 1950 års skattelagssakkunniga och där snarast upptagas till behandling. Befinnes detta på grund av andra arbetsuppgifter icke möjligt bör denna fråga hänskjutas till särskild utredning.

Under åberopande av vad här anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla att Kungl. Maj:t måtte — i syfte att möjliggöra framläggande av proposition för 1956 års riksdag rörande frågan om avdrag vid inkomsttaxeringen för studiekostnader och för periodiskt understöd — ge 1950 års skattelagssakkunniga sådana direktiv att denna fråga upptages till skyndsam prövning eller ock uppdraga åt särskild utredning att framlägga förslag i frågan.

Stockholm den 25 januari 1955

Henrik Munktell

Erik Hagberg,
Malmö

Walter Edström

Nr 138

Av herr Hagberg i Stockholm m. fl., om tillsättande av en parlamentarisk skatteutredning.

(Lika lydande med motion nr 106 i Första kammaren)

Stockholm i januari 1955

H. Hagberg

K. E. Senander

Gustav Johansson

Helmer Holmberg